

Každej
jednou dojde na svoje dno
prázdnej
pocit uvnitř a žádný světlo
chladnej
déšť tě studí
ty procházíš krizí
snad tě někdo přidrží

Snad ti ruku dá,
vezme kolem ramen,
v náruči schová
snad tam bude stát
se záchranným lanem
lásku svou ti dá déšť

Je to bláto, táto
nestojí to za to
ty mi lžeš
věř
každýmu je dáno,
přej a bude přáno též
běž
další nový ráno,
nevolej už mámo a běž
tam kam budeš chtít,
kde si najdeš ten svůj klid

Snad ti ruku dá,
vezme kolem ramen,
v náruči schová
snad tam bude stát
se záchranným lanem
lásku svou ti dá déšť

Každej z nás
se hájí svojí vírou,
ale nikdo z nás
vlastní vinou
uteču pryč,
do jinýho světa,
kde už mně nebudou lhát
chci jen tak ležet v trávě
a spát
bez lidí, bez tlaku,
bez věty „musíš vstát“

Svědomí, to je jed,
kterej do žil vleze hned
jenom blázen nevěří,
že mu kroky nikdo neměří
Kdo z hrdosti nepřizná
vlastní chyby
ten žádnou hrdost nikdy
nikdy neměl

Skočím

z mostu dolů do studenejch vln
nechám
svý tělo omýt a unášet dál
někam
vůbec nevím kam,
hlavně ať tam nejsem sám
spěchám
na cestu, na tu už se neptám

Snad ti ruku dá,
vezme kolem ramen,
v náruči schová
snad tam bude stát
se záchranným lanem
lásku svou ti dá děšť

Snad ti ruku dá,
vezme kolem ramen,
v náruči schová
snad tam bude stát
se záchranným lanem
lásku svou ti dá...